SÁR ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA

A ROSSZHISZEMŰ VÉDJEGYBEJELENTÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK AZ EURÓPAI UNIÓBAN ÉS AZ EURÓPAI UNIÓHOZ ÚJONNAN CSATLAKOZÓ ORSZÁGOKBAN

2004. május 1. jelentős nap mind az Európai Unió jelenlegi tagállamai, mind az Európai Unióhoz újonnan csatlakozó országok számára. A számos politikai és gazdasági vonatkozás mellett az Európai Unió bővítése a védjegyjog területén is lényeges változásokat eredményez.

Minden olyan közösségi védjegy vagy védjegybejelentés hatálya, amelyet 2004. május 1-je előtt lajstromoztak, jelentettek be, illetve e dátumnál korábbi elsőbbséggel rendelkezik, a tíz új tagállam csatlakozásának napjától automatikusan kiterjed az új tagállamok területére is. E kiterjesztés automatikus és díjmentes.

Az egy vagy több tagállamban korábbi joggal rendelkező jogosultak felszólalással élhetnek korábbi joguk alapján a tagállam felvételét megelőző hat hónapban tett, illetve ilyen elsőbbséggel rendelkező közösségi védjegy-bejelentések ellen, azaz a 2003. november 1-je és 2004. április 30-a között tett (vagy erre az időszakra vonatkozó elsőbbséggel rendelkező) közösségi védjegybejelentések ellen. A 2003. november 1-je előtt tett, vagy ilyen elsőbbségű közösségi védjegybejelentésekkel szemben ilyen jog nem érvényesíthető. Ahhoz, hogy az automatikusan kiterjesztett hatályú közösségi védjegy ellen fel lehessen lépni, nem szükséges, hogy a vonatkozó korábbi nemzeti jog a közösségi védjegy lajtromozási vagy elsőbbségi időpontjánál korábbi elsőbbségi nappal rendelkezzen, elegendő, ha ez a jog az új tagállam csatlakozását megelőzően, azaz 2004. május 1-je előtt már fennállt. Ugyanakkor, e jogosultság nem illeti meg az ilyen korábbi védjegyek jogosultjait, ha a korábbi védjegybejelentés rosszhiszemű volt. A rosszhiszemű bejelentés fogalmának tartalmáról eddig még nem született megállapodás a Közösségi Védjegyhivatal és a csatlakozó államok védjegyhatóságai között. Ennek a kérdéskörnek a tisztázása az egyes nemzeti védjegyhatóságokra, valamint az Európai Bíróságra vár.
Jelen tanulmány célja, hogy – a teljesség igénye nélkül – bemutassa a közösségi védjegyrendszer, továbbá az Európai Unióhoz újonnan csatlakozó országok rosszhiszemű védjegybejelentésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseit, továbbá néhány - a rosszhiszeműen tett védjegybejelentéssel összefüggő – jogesetet.

A Közösségi Védjegyrendelet alapján a védjegybejelentés ellen nem terjeszthető elő felszólalás azon az alapon, hogy a bejelentést rosszhiszeműen tették. A Rendelet 51. § (1) b. pontja alapján, rosszhiszeműségre alapított törlési eljárás akkor indítható, ha a közösségi védjegyet már lajstromozták. A joggyakorlat azt mutatja, hogy rosszhiszeműség alapján legtöbbször védjegybitorlás miatt indított eljárás ellenkérelmeként kerül sor törlési eljárás kezdeményezésére. Érdemes megjegyezni, hogy abban az esetben, ha a közösségi védjegy ellen azon a jogalapon indítanak törlési eljárást, hogy a védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, a védjegyjogosult eredményesen védekezhet azzal, hogy védjegye megkülönböztető képességet szerzett az Európai unióban a védjegybejelentést megelőzően vagy a bejelentést követő időszakban. Erre azonban nem hivatkozhat abban az esetben, ha a kérelmező bizonyítani tudja, hogy a bejelentés rosszhiszeműen történt.

A Közösségi Védjegyhivatal (OHIM) törlési osztálya a BE NATURAL védjegyügyben hozott döntésében a rosszhiszeműség fogalmát a következőképpen határozta meg:

„A rosszhiszeműség, mint a jóhiszeműség ellentéte, magába foglalja a valós vagy a vélelmezhető csalást, a félrevezetés szándékát, illetve bármely más jogellenes indítékot. Fogalmilag a rosszhiszeműség tisztességtelen szándékot jelent. Ennek megfelelően a rosszhiszeműség a közösségi védjegybejelentő részéről tanúsított tisztességtelen magatartásnak tekinthető, mely magatartás minden becsületes motivációt nélkülöz."

Magyarországon a rosszhiszemű bejelentést, mint lajstromozást gátló okot a Védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban Vt.) vezette be. A Vt. 3. § (1) c) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra. Ezen szakasz rendszerint a Vt. 6. §-ával együtt kerül alkalmazásra, amely szerint ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra.

A jogaiban megsértett személy további jogosultságairól rendelkezik a Vt. 14. §-a, amely szerint, ha a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult felléphet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt. A Vt. 19. § (5) bekezdése pedig kimondja, ha a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében védjegybejelentést tesz, vagy saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult követelheti a védjegyoltalmi igény vagy a védjegyoltalom átruházását.

A rosszhiszemű bejelentés, mint védjegytörlési ok, bár a korábban hatályos védjegytörvényben (1969. évi IX. törvény) kifejezetten nem került szabályozásra, a Polgári Törvénykönyv általános elvei alapján, miszerint a polgári jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni, ezen kérdésekben a „rosszhiszeműséget" mint védjegytörlési okot - „közvetetten" ugyan – az 1969. évi védjegytörvény is tartalmazta.

A fentiekben kifejtett jogi álláspontot az alábbi jogeset bemutatásával kívánom szemléltetni:

A Fővárosi Bíróság 3.Pk.25.551/1999 sz. végzésében elrendelte az LN védjegy törlését, melyet a védjegybejelentő 1993. november 30-án a 9. osztályba sorolt oktató-berendezések, valamint a 35. és 39. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében kért lajstromozásra. Az LN betűösszetétel 141 611 lajstromszám alatt részesült védjegyoltalomban.

A rosszhiszemű védjegybejelentésre hivatkozva a Lucas-Nülle Lehr-und Messgeräte GmbH, Kerpen Németország, cég azon indokolással kérte a Magyar Szabadalmi Hivataltól az LN védjegy törlését, hogy az rosszhiszeműen került bejelentésre és ezért annak oltalma a Vt. 3. § (1) c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban.

A német cég a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti eljárás során bebizonyította, hogy az LN megjelöléssel oktatási eszközöket, segédeszközöket és műszereket forgalmaz Magyarországon.

Ezt a tevékenységet azonban a védjegybejelentés időpontja előtt is végezte és a magyarországi cég ennek ismeretében kérte az LN betűösszetétel lajstromozását.

A Magyar Szabadalmi Hivatal határozatával a védjegyet a lajstromozásra visszaható hatállyal törölte. A magyarországi cég tisztességtelenül és rosszhiszeműen járt el a védjegybejelentés megtételekor. Tudott ugyanis a németországi cég LN megjelölésű áruinak hazai forgalmazásáról, tehát tisztában volt azzal, hogy az LN megjelölés a német cég szellemi tulajdonába tartozik.

A védjegybejelentő a Fővárosi Bíróságtól a Hivatal határozatának megváltoztatásával a védjegyoltalom hatályban tartását kérte.

A bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította és döntését indokolta azzal, hogy a védjegybejelentő a védjegybejelentés időpontjában kétségtelenül tudta hogy az LN betűösszetétel alkalmatlan az áruknak a németországi cég áruitól való megkülönböztetésére. A lajstromozás iránti kérelem tehát a védjegy alapvető céljával ellentétes volt, azaz nem az áru megkülönböztetésére, hanem az összetéveszthetőség előidézésére irányult. Mindezekre tekintettel a kérelem a jóhiszemű joggyakorlás követelményébe ütközött, így a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban.

A bíróság álláspontja szerint, a törlési okok tekintetében, a törölni kért védjegy elsőbbségének időpontjában hatályos jogszabályokat alkalmazandók. Tekintettel arra, hogy a fenti esetben törölni kért védjegy elsőbbségének időpontjában az 1969. évi védjegytörvény volt hatályban, a bíróság e jogszabály rendelkezéseit alkalmazta, nem pedig az időközben hatályba lépett új védjegytörvényét, amelyekre a német cég hivatkozott.

Az elmúlt évek joggyakorlata azt igazolta, hogy amennyiben a kérelmező olyan Magyarországon lajstromozott védjegy törlését kérte, amely külföldön korábban került lajstromozásra és használatba, de semmilyen okozati összefüggés nem volt magyarországi védjegy jogosultja és a külföldön korábban lajstromozott és használt védjegy jogosultja között, sem a Magyar Szabadalmi Hivatal, sem a Fővárosi Bíróság nem állapította meg a rosszhiszemű védjegybejelentést azon az alapon, hogy a Magyar Szabadalmi Hivatalnál tett védjegybejelentés jogosultja nyilvánvalóan tudott a külföldön bejelentett és használt védjegyről. A rosszhiszeműség bizonyításához szükséges vagy közvetlen, vagy közvetett gazdasági, kereskedelmi, esetleg személyi „összefüggés" fennállása a rosszhiszeműen tett védjegybejelentés védjegytörléséhez.

A Fővárosi Bíróság 3.Pk.22.142/2000. sz. döntésében elrendelte a CHENSON védjegy törlését, és kimondta, hogy az az általános alapelv, mely szerint a jogokat jóhiszeműen kell gyakorolni (1957. évi IV. tv. 2. § (6)) a védjegyekkel kapcsolatos ügyekben is alkalmazandó, így a védjegybejelentés során a védjegy rendeltetésének figyelembevételével, tehát a fenti alapelvvel összhangban kell eljárni.
A védjegy, mint árujelző biztosítja az áruk azonosítását, egymástól való megkülönböztetését, a fogyasztók tájékoztatását. Az áru megjelölésére szolgáló védjegy, az áru gyártójához kapcsolódva fejezi ki az áru származását, eredetét azáltal, hogy az árut egy meghatározott vállalathoz köti.
Ezen funkciókat hivatott biztosítani a védjegyoltalom. Amennyiben az árujelzőt a jogosult hozzájárulása nélkül valaki a maga számára annak ismeretében kívánja lajstromoztatni, vagy lajstromoztatja, hogy a jogok mást illetnek meg, eljárása rosszhiszeműnek tekinthető. E kérdés megítélése szempontjából azon körülménynek nincs jelentősége, hogy a külföldön

gyártott és forgalmazott termékhez kapcsolódó megjelölés Magyarországon nem áll védjegyoltalom alatt.

A Vt. 3. § (1) c) pontjában nevesített rosszhiszeműség, feltétlen kizáró ok, lajstromozási akadály, ezért ha a megjelölést ezen kizáró ok ellenére mégis lajstromozzák, a védjegyet a Vt. 33. § (1) bekezdésének a) pontja alapján törölni kell.

A HL DISPLAY eset

A Magyar Szabadalmi Hivatal megállapította, hogy a védjegyjogosult jogelődjével, a Studio 1 Kft-vel külkereskedelmi importszerződést kötött a kérelmező skandináv cég, mely szerződés alapján 1993. és 1997. között a kérelmező cég termékeit a Studio 1 Kft importálta és forgalmazta Magyarországon. Az importszerződés 1997-ben megszűnt. A Studio 1 Kft. ügyvezetője, majd később alkalmazottja volt a védjegyjogosult cég, a HL DISPLAY HUNGARY Bt. beltagja, aki erről a szerződésről tudott, továbbá aktívan részt is vett a szerződés szerinti tevékenység folytatásában. Miután a szerződés megszűnt az ügyvezető igazgató alapított egy céget HL DISPLAY HUNGARY Bt néven, amely cégnek ő lett a vezetője és cégjegyzésre jogosult beltagja. A rosszhiszeműség az ügyvezető részéről megállapítható volt, mivel részt vett a cégek közötti munkában, így tudnia kellett arról, hogy a HL DISPLAY védjegy oltalma a skandináv céget illeti Magyarországon. Ennek tudatában jelentette be lajstromozásra a HL DISPLAY megjelölést 1997-ben. Ezen bejelentés megtételére – a fentiek tudatában – nem volt joga, ezért a rosszhiszeműség fennállása megállapítható volt, így a Magyar Szabadalmi Hivatal a HL DISPLAY védjegyet rosszhiszeműen tett védjegybejelentés jogalapján törölte. A védjegyjogosult megváltoztatási kérelmet nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz. A Fővárosi Bíróság, majd fellebbezési eljárásban a Legfelsőbb Bíróság rámutatott arra, hogy az adott esetben a Stúdió 1 Kft., a skandináv céggel kötött szerzős alapján, azaz az ő engedélyével forgalmazta a HL DISPLAY megjelöléssel ellátott termékeket. Ezért ez a védjegyhasználat a skandináv cég belföldi használatának is minősült. Megváltoztatási kérelmében a védjegyjogosult alaptalanul állította, hogy az eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy a skandináv cég termékeit a Stúdió 1 Kft. importálta és forgalmazta Magyarországon. A külföldi cég ugyanis törlési kérelme mellékleteként több olyan számlamásolatot csatolt, amely egyértelműen igazolta, hogy a HL DISPLAY skandináv cég 1994. és 1997. év között több alkalommal számlákat állított ki a Stúdió 1 Kft. felé. A becsatolt termék katalógusok pedig alátámasztották, hogy a vitás megjelöléssel ellátott termékek vonatkozásában történt számlázás. A csatolt levelezésből egyértelműen megállapítható volt az is, hogy a Sudio 1. Kft. képviseletében az ügyvezető igazgató tartotta az üzleti kapcsolatot a külföldi céggel. A védjegybejelentőnek tehát tudnia kellett arról, hogy az üzleti kapcsolat megszűntét követően az általa alapított cég részéről tett későbbi védjegybejelentés a külföldi cég jogait csorbítja. A kérelmezőnek ez az eljárása a Vt. 3. § (1) bekezdésének c) pontjába és az 5. § (2) bekezdésének a) pontjába ütközött, amely a védjegy törlését megalapozta. (Pfv.IV.22 707/200/ sz. Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága döntése)

A KOCIDE védjegy ellen benyújtott törlési eljárásban szintén megállapítást nyert, hogy a védjegyjogosult rosszhiszeműen lajstromoztatta 1996. november 8-i elsőbbségű, 146 175 lajstromszámú KOCIDE szóvédjegyét, amelynek oltalma az 1. áruosztályba sorolt mezőgazdasági vegyi termékekre és az 5. áruosztályba tartozó gyomok és kártékony állatok irtására szolgáló készítményekre vonatkozott.

Mind a Magyar Szabadalmi Hivatal, mind a Fővárosi Bíróság megállapította, hogy a védjegyjogosult rosszhiszeműen jelentette be a KOCIDE védjegyet és ezért a Vt. 3. (1) c) pontja alapján megalapozottnak találta a törlési kérelmet. A kérelmező USA-beli cég által becsatolt 1997-98. évekből származó levelezésekből ugyanis megállapítható volt, hogy a két cég között üzleti kapcsolat állt fenn, a kérelmező által csatolt 1996. március 1-i keltű irat alapján pedig nyilvánvalóvá vált, hogy a védjegyjogosultnak nem saját, hanem megbízója nevében kellett volna védjegybejelentést tennie. A védjegyjogosult tehát más jogáról tudva a saját nevében tisztességtelenül próbált jogot szerezni.

A védjegyjogosult a határozat ellen benyújtott megváltoztatási kérelmében sérelmezte, hogy a Magyar Szabadalmi Hivatal valójában egyetlen – éppen a védjegyjogosult által csatolt – iratra alapozta álláspontját, holott ő ezzel az irattal azt kívánta bizonyítani, hogy amikor 1996. márciusában felkérést kapott a kérelmező cég európai leányvállalatától a védjegy bejelentésére, e bejelentést 1996. novemberéig nem tette meg, s miután a megbízó letett azon a szándékról, hogy a bejelentést megtegye, egyúttal szóban felhatalmazta őt a védjegy magyarországi bejelentésére. Ezért – úgy vélte – jogszerűen lajstromoztatta a megjelölést saját maga számára. A védjegybejelentő tudott továbbá arról, hogy a szóban forgó védjeggyel ellátott termékek az amerikai cégtől származnak.

A védjegyjogosult csatolta a kérelmező cég európai leányvállalata elnökének 2000. október 26-án kelt nyilatkozatát arról, hogy az 1996. március 1-én kelt levelét követően az abban szereplő védjegyekre végül is nem kívántak védjegybejelentést tenni, mivel cégük nem tartott igényt a megjelölések védjegyjogára. A nyilatkozat szerint 1996. októberében szóbeli felhatalmazást adott a kérelmezői cég ügyvezető igazgatójának a védjegyek bejelentésére.
A védjegyjogosult ellenkérelmében a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Előadta, hogy az Amerikai Egyesült Államokban ő a jogosultja a kérdéses védjegynek. Hivatkozott továbbá arra, hogy európai disztribútorának, akinek a közöttük érvényben lévő megállapodás alapján nem volt jogosultsága arra, hogy a védjegy más javára történő lajstromoztatására bárkinek engedélyt adjon. (3.Pk.23.339/2000 sz. Fővárosi Bírósági döntés)

A fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy a Bíróság azért állapította meg a rosszhiszeműséget, mert bizonyítottnak találta, hogy a védjegyjogosultnak tudomása volt arról, hogy nem őt, hanem mást illeti meg védjegyjogosultság és ennek ellenére kívánt egy megjelölésre oltalmat szerezni.

Ciprus jelenleg hatályos védjegyjogi rendelkezéseit, egy 1962-ben elfogadott, azóta természetesen többször módosított jogszabály tartalmazza. Ezen jogszabály alapjául az 1938-as angol védjegytörvény szolgált. Az angol védjegyjogi szabályozás hatása érezhető Cipruson azáltal is, hogy az angol bírósági döntések, valamint alapelvek szintén kötik a ciprusi bíróságokat.

Ciprus védjegytörvénye értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, illetve a már bejegyzett védjegyet törölni kell, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

A jogszabály továbbá úgy rendelkezik, hogy a lajstromozást követő 7 év elteltével semmilyen jogalapon nem támadható meg, illetve nem törölhető egy védjegy, kivéve, ha csalással útján szerezték, ha erkölcstelen vagy becsületsértő elemekből áll, ha a megjelölés használata összetéveszthetőséget eredményezhet, illetve ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

Érdemes továbbá megemlíteni, hogy Ciprus török területe önálló védjegy lajstromozási rendszerrel rendelkezik. Az itt hatályban lévő jogszabály rendelkezései megegyeznek az ország görög területén alkalmazottakkal, mely az Egyesült Királyság védjegyrendszerén alapul.

Csehországban a jelenleg hatályos védjegytörvény kifejezetten nem tartalmaz rendelkezést a rosszhiszemű védjegybejelentésekre vonatkozóan. A védjegytörvény módosítása jelenleg folyamatban van. A módosítás hatálybalépésének időpontja egyelőre bizonytalan. Ezen új védjegytörvény már lehetővé teszi a rosszhiszeműen tett védjegybejelentések törlését.

Felszólalás nyújtható be Csehországban egy külföldi védjegy alapján, amely bár nem részesül védjegyoltalomban Csehországban, ugyanakkor közismert védjegynek minősül. A védjegytörvény értelmében azon védjegyek törölhetők a lajstromból, melyek a fogyasztók megtévesztésére alkalmasak, különös tekintettel az áru vagy a szolgáltatás jellegére, minőségére, illetve földrajzi eredetére. A törlés iránti kérelmet a Cseh Szabadalmi Hivatalnál kell előterjeszteni. Annak ellenére, hogy e téren még nincs kialakult joggyakorlat, néhány, nyilvánvalóan rosszhiszemű bejelentés tekintetében alkalmazta a Hivatal a fenti rendelkezést.

Az „Intel" nevű cég kérelmére a Cseh Szabadalmi Hivatal törölte a „Pentenium" megjelölést. Az „Intel" kérelmében a „Pentium" elnevezésű védjegyére hivatkozott, mely megjelölés már a „Pentenium" bejelentését megelőzően közismert volt Csehországban. A fellebbezési eljárás során a Hivatal másodfokon eljárva hatályban tartotta első fokon hozott határozatát.

Észtországban a védjegytörvény értelmében nem részesíthető védjegyoltalomban az a megjelölés, amely korábbi, külföldön bejegyzett védjeggyel azonos, amennyiben a védjegybejelentés rosszhiszemű.

Földrajzi árujelzőt tartalmazó, rosszhiszeműen bejelentett védjegy törlését bármely érdekelt fél kérheti, (1) amennyiben a védjegy bejegyzett földrajzi árujelzőt, vagy az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést tartalmaz, (2) ha a védjegyhez, illetve a földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó áruk illetve szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak, (3) illetve, ha a védjegy lajstromozása vagy a védjegy bejelentés későbbi annál az időpontnál, amikor a földrajzi árujelző jogi oltalmat szerzett a származási országban.

Rosszhiszemű a védjegy bejelentés, illetve a védjegy lajstromozása, ha a bejelentő, illetve a lajstromozó tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a szóban forgó megjelölés lajstromozott földrajzi árujelzőbe ütközik. Míg a rosszhiszeműen bejelentett védjegy törlését az érdekelt fél csupán a lajstromozás napjától számított 5 éven belül kezdeményezheti, a rosszhiszeműen bejelentett földrajzi árujelzőkre vonatkozó törvényi szabályozás nem rendelkezik a törlési kérelem előterjesztése tekintetében időbeli korlátról.

Lettországban a védjegyjogi szabályozás értelmében a rosszhiszemű védjegy ellen irányuló felszólalást a lajstromozástól számított 5 éven belül kell előterjesztenie a korábbi, lettországi védjegy jogosultjának. Amennyiben a Hivatal megállapítja a rosszhiszeműséget, mint a védjegy törlésének alapjául szolgáló jogalapot, a bejelentő

fellebbezést nyújthat be a határozat ellen. A törlés iránti kérelmekben gyakran hivatkoznak a fenti rendelkezésre, de csupán néhány kérelmező ér el eredményt a magas szintű bizonyítási kötelezettség miatt.
Nem részesíthető védjegy oltalomban a megjelölés, illetve a védjegy törlése állapítandó meg a lett védjegytörvény vonatkozó rendelkezése alapján, ha a védjegybejelentés nyilvánvalóan rosszhiszemű.

Ha a korábbi védjegy jogosultja 5 évig nem lépett fel a korábbi – Lettországban bejegyzett – védjegy használata ellen, annak ellenére, hogy tudomása volt a használatról, korábbi védjegy alapján az 5 éve elteltét követően nem kérheti a későbbi védjegy törlését, illetve nem tiltakozhat a későbbi védjegy használata ellen a védjegyhasználattal érintett áruk és szolgáltatások tekintetében, kivéve, ha a későbbi védjegy bejelentési kérelem rosszhiszemű volt (belenyugvás). A későbbi védjegy jogosultja azonban, ez esetben sem léphet fel a korábbi védjegy használata ellen.

A Brands vs. Aldaris esetben bizonyítást nyert, hogy az alperes cégvezetője korábban a kérelmező alkalmazásában állt, így tudnia kellett arról, hogy a kérelmező már évek óta használta az „Apintis" védjegyet. Ennek megfelelően, a rosszhiszeműen bejelentett védjegyet törölték.

Litvániában a védjegyjogi szabályozás a lettországihoz hasonló rendelkezéseket tartalmaz a rosszhiszemű védjegybejelentésekkel kapcsolatban. Ennek megfelelően, a védjegyet a lajstromból törölni kell, ha nyilvánvalóvá válik, hogy a bejelentés rosszhiszemű volt. A védjegytörvény értelmében ezen körülmény viszonylagos kizáró oknak minősül a védjegylajstromozás tekintetében, de időbeli korlátozás nélkül, az érdekelt fél kérelmére bíróság is törölheti az ilyen megjelölést.

Máltán a jelenleg hatályos védjegytörvény értelmében a védjegy nem részesíthető oltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

Lengyelországban a 2001. augusztusa óta hatályban lévő védjegyjogi szabályozás szerint nem részesíthető védjegyoltalomban az a megjelölés, amelyet rosszhiszeműen jelentettek be lajstromozásra. A törvény által használt „rosszhiszemű" kifejezés főleg azon védjegybejelentésre vonatkozik, melynek célja, hogy harmadik személy védjegyének lajstromozását megakadályozza.

A hatályos védjegytörvény értelmében a védjegyjogosult nem tilthat el harmadik személyeket az üzleti tevékenységhez kapcsolódó névhasználattól, feltéve, hogy a szóban forgó név nem az üzleti tevékenységgel kapcsolatos termékek megjelölésére szolgál, továbbá, ha nem áll fenn a fogyasztók megtévesztésének kockázata a termékek eredetét illetően. Ezen rendelkezés azonban nem alkalmazható abban az esetben, ha harmadik fél rosszhiszeműen jár el az üzleti tevékenységéhez kapcsolódó névhasználat során. Mindezek figyelembe vételével, a cégnév tehát kizárólag a vállalkozás megjelölésére szolgálhat, a terméken azonban nem helyezhető el. A bíróság, eljárása során mérlegeli mindkét megjelölés használatának körülményeit, és mérlegeli az összetéveszthetőség kockázatát. Amennyiben azonban a bíróság megállapítja, hogy a cégnév használat rosszhiszemű, annak használatától el is tilthat.

Nem törölhető a védjegy, (1) ha a kérelmező fél 5 évig nem lépett fel a lajstromozott védjegy használata ellen, miközben tudott a kérdéses védjegy használatáról; (2) a védjegyoltalom megszerzését követő 5 év elteltével, ha az oltalmat jogsértéssel szerezték, (3) továbbá nem törölhető a védjegy azon az alapon, hogy közismert védjegybe ütközik, ha a közismert védjegyet használó fél 5 éven keresztül nem lépett fel a lajstromozott védjegy használata ellen, miközben annak használatáról. Ezen rendelkezés azonban nem alkalmazható, ha a bejelentés rosszhiszemű volt. Tekintettel arra, hogy a jóhiszeműséget vélelmezi a jog, a peres eljárás során a kérelmezőnek bizonyítania kell a másik fél rosszhiszemű magatartását.

Universale Spa vs. Rybicka Janina

1993. októberében az Universal Spa (Olaszország) védjegybejelentési kérelmet nyújtott be lengyel Szabadalmi Hivatalhoz a „Corvina Universal" megjelölésre a 16. áruosztály tekintetében. A Hivatal elutasította a védjegybejelentést a korábbi „Corvina" védjegyre hivatkozva, melyet szintén a 16. áruosztályra jelentett be 1991-ben a lengyel Rybicka Janina cég.
Az Universal a „Corvina" megjelölés alatt nem tudta értékesíteni irodaszer termékeit Lengyelországban, ezért kérelmet nyújtott be a „Corvina" védjegy törlésére, arra való hivatkozással, hogy azt rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.
A lengyel Szabadalmi Hivatal arra való hivatkozással törölte a védjegyet, hogy annak oltalmát rosszhiszeműen szerezték meg. A Szabadalmi Hivatal megállapította, hogy a lengyel cég rosszhiszeműen járt el, mikor más védjegyének saját maga részére történő bejegyzését kérte. A lengyel cég tulajdonosa ugyanis a Universal Spa által gyártott termékek forgalmazója volt, ezáltal tudnia kellett, hogy a Universal Spa a jogosultja a „Corvina" védjegynek.

Bioflor eset

Felperes és alperes üzlettársak voltak, és a tulajdonukban lévő cég jogosultja volt a „Bioflor" védjegynek. Az üzlettársi kapcsolat megszűnte után az alperes elmulasztotta átruházni a védjegyjogosultságot a felperesre, és kérte a Szabadalmi Hivatalt, hogy állapítsa meg a „Bioflor" védjegy oltalmának megszűntét. A Szabadalmi Hivatal a kérelemnek megfelelő döntést hozott. Ezt követően az alperes saját maga részére bejelentette a „Bioflor" védjegyet, miközben tudomással bírt annak felperes részéről megvalósított folyamatos használatáról. A felperes kérelmére a Szabadalmi Hivatal törölte az alperes által bejelentett „Bioflor" szó és ábrás védjegyet, tekintettel arra, hogy az alperesi védjegybejelentés rosszhiszemű volt.

Szlovéniában 2001. decemberében lépett hatályba az új védjegytörvény, mely nem tartalmaz kifejezetten a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezéseket, annak ellenére, hogy több helyen is említésre kerül a jóhiszeműség, illetve annak hiánya.

A szlovén szabályozás szerint törölhető az a lajstromozott védjegy, amelyet rosszhiszeműen (jóhiszeműség hiányában) jelentettek be.

A védjegy lajstromozásától számított 5 év elteltét követően nem terjeszthető elő a védjegy törlése iránti kérelem, kivéve, ha a védjegyet rosszhiszeműen (jóhiszeműség hiányában) jelentették be.

Tekintettel arra, hogy a szlovén védjegyjogi rendelkezések teljes mértékben harmonizálnak az EU direktívákkal, így a rosszhiszeműségre (a jóhiszeműség hiányára) vonatkozó rendelkezéseket a gyakorlat azokkal összhangban értelmezi.

Az Európai Unió bővítésével a csatlakozó országok védjegyjogi gyakorlata is jelentős változásokon megy majd keresztül. Csupán a csatlakozást követően születő hivatali és bírósági döntések igazolják majd, hogy az új tagállamok szabadalmi hivatali mennyire készültek fel az új „kihívásokra".

Forrás: TheEurope Legislation Analysis Subcommittee of INTA: Bad faith provisions in the European Union and in the EU Candidate Countries (April 8, 2002)

dr. Klauber Zsófia
Sár és Társai Ügyvédi Iroda